C/2024/4775

29.7.2024

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 11. juni 2024

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2024/2)

(C/2024/4775)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([1]), særlig bilag IX, og

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ([2]), særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([3]), særlig afsnit VII, kapitel 4, afdeling II,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ([4]), særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre effektivitet og konsekvent anvendelse af nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt at basere sig på frivillig gensidighed for foranstaltninger, der ikke er omfattet af obligatorisk anerkendelse i henhold til EU-retten. I mangel af anerkendelse finder en makroprudentiel foranstaltning, der er truffet i én medlemsstat, kun anvendelse på kreditinstitutter, der er godkendt af den pågældende medlemsstat. Dette kan skabe muligheder for, at kreditinstitutter kan omgå foranstaltningen gennem direkte grænseoverskridende udlån eller udlån gennem filialer. Anerkendelse af nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger kan forhindre udsivning og regelarbitrage samt konkurrenceforvridninger som følge af anvendelsen af forskellige makroprudentielle krav i forbindelse med de samme eksponeringer, afhængigt af hvor et kreditinstitut er etableret.

(2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 ([5]), skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.

([1]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.
([2]) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.
([3]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.
([4]) EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.
([5]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

(3) Den 12. marts 2024 meddelte Banca d'Italia, der fungerer som udpeget myndighed med henblik på artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), at den havde til hensigt at fastsætte en sektorspecifik systemisk buffersats i overensstemmelse med direktivets artikel 133, stk. 9, for at styrke den italienske banksektors modstandsdygtighed over for chok, der ikke er relateret til kreditcyklussen, og dermed dens evne til at absorbere tab og støtte kreditgivning til økonomien. Den systemiske buffersats (SyRB) finder anvendelse på kreditinstitutter, der er godkendt i Italien. Fra den 31. december 2024 vil der gælde en SyRB-sats på 0,5 % for alle kreditrisikoeksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer i Italien. Satsen vil stige til 1 % fra den 30. juni 2025. SyRB-satsen vil blive revideret mindst hvert andet år.

(4) Den 12. marts 2024 indgav Banca d'Italia, der fungerer som udpeget myndighed med henblik på artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, en anmodning til ESRB om at anbefale gensidig anerkendelse af ovennævnte makroprudentielle politiske foranstaltning på individuelt og konsolideret grundlag i henhold til artikel 134, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU.

(5) Gensidig anerkendelse af makroprudentielle kapitalkrav, der aktiveres af myndigheder i andre medlemsstater på individuelt og konsolideret grundlag, uanset om de pågældende eksponeringer besiddes gennem datterselskaber eller filialer eller er et resultat af direkte grænseoverskridende långivning, begrænser lækager og regelarbitrage, imødegår systemiske risici og fremmer dermed den overordnede effektivitet af makroprudentiel politik ved at sikre, at øgede risici imødegås ikke kun i den medlemsstat, der har indført SyRB, men også i andre medlemsstater, hvor bankkoncerner er eksponeret for disse øgede risici. Anerkendelsen bør derfor også sigte mod at sikre, at bankkoncerner, der er eksponeret for disse systemiske risici, er tilstrækkeligt modstandsdygtige. Derfor bør makroprudentielle kapitalkrav, der følger af en afgørelse om at anerkende andre medlemsstaters makroprudentielle foranstaltninger, generelt anvendes på både individuelt og konsolideret grundlag.

(6) For at anerkende den italienske SyRB-sats som krævet af Banca d'Italia kan de relevante kompetente og/eller udpegede myndigheder i en anden medlemsstat fastsætte en SyRB-sats i overensstemmelse med artikel 134 og 133 i direktiv 2013/36/EU.

(7) I overensstemmelse med artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU vil andre medlemsstaters anerkendelse af den meddelte italienske SyRB-sats finde anvendelse på eksponeringer beliggende i Italien af institutter, der er godkendt i de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.

(8) I overensstemmelse med artikel 133, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU kan der anvendes en SyRB-sats på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Anerkendelse af en SyRB-sats, der er fastsat af en anden medlemsstat, giver derfor mulighed for at anvende en SyRB-sats på alle eksponeringer på et konsolideret grundlag (herunder eksponeringer, der besiddes gennem datterselskaber beliggende i en anden medlemsstat).

(9) En afvigelse fra den generelle tilgang med at anvende den anerkendte italienske makroprudentielle politiske foranstaltning på både individuelt og konsolideret grundlag kan være berettiget i visse tilfælde, f.eks. hvis de myndigheder, der træffer modsvarende foranstaltninger, finder, at disse systemiske risici allerede er tilstrækkeligt og passende afbødet af eksisterende makroprudentielle eller mikroprudentielle krav, der anvendes i den medlemsstat, hvor bankkoncernen er konsolideret.

(10) I ESRB's henstilling ESRB/2015/2, som ændret ved henstilling ESRB/2017/4 ([6]), henstilles det, at den relevante myndighed, der aktiverer en makroprudentiel politisk foranstaltning, når den indgiver en anmodning om gensidig anerkendelse til ESRB, bør foreslå en væsentlighedstærskel, under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesteydelsers eksponering for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle politiske foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, kan betragtes som ikke-væsentlig. ESRB kan efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes.

([6]) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

(11) Efter den italienske anmodning om, at andre medlemsstater anvender gensidige foranstaltninger og for at forhindre virkeliggørelsen af negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regelarbitrage, der kunne opstå, som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der bliver gældende i Italien, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstiller at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2. ESRB's Almindelige Råd besluttede også at anbefale en institutspecifik væsentlighedstærskel på 25 mia. EUR. De relevante myndigheder, der træffer modsvarende foranstaltninger, kan undtage institutter fra kravet om systemisk buffer, så længe deres relevante eksponeringer ikke overstiger 25 mia. EUR. Da den foranstaltning, der skal udstedes i overensstemmelse med den meddelte italienske SyRB-sats, også bør finde anvendelse på konsolideret grundlag, bør summen af eksponeringer, der besiddes gennem filialer, direkte grænseoverskridende långivning og gennem datterselskaber, vurderes i forhold til væsentlighedstærsklen.

(12) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Ændringer

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1. Afdeling 1, delhenstilling C(1), ændres ved at tilføje følgende foranstaltning:

   »Italien:

   — en systemisk buffersats på 0,5 % for alle kreditrisikoeksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer, der er beliggende i Italien, der finder anvendelse fra 31. december 2024 til 29. juni 2025, som forhøjes til en systemisk buffersats på 1 % for alle kreditrisikoeksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer, der er beliggende i Italien, gældende fra 30. juni 2025.«

2. Bilaget ændres i overensstemmelse med bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 11. juni 2024.

Leder af ESRB's sekretariat,
på vegne af ESRB's Almindelige Råd
Francesco MAZZAFERRO

BILAG

Bilaget til henstilling ESRB/2015/2 ændres ved at tilføje følgende foranstaltning:

»**Italien:**

En systemisk buffersats på 0,5 % for alle kreditrisikoeksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer, der er beliggende i Italien, der finder anvendelse fra 31. december 2024 til 29. juni 2025, som forhøjes til en systemisk buffersats på 1 % for alle kreditrisikoeksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer, der er beliggende i Italien, gældende fra 30. juni 2025.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den italienske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, består i anvendelsen af en systemisk buffer på krediteksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer, der er beliggende i Italien, for alle kreditinstitutter, der er godkendt i Italien, på individuelt og konsolideret grundlag.

2. En systemisk buffersats på 0,5 % vil finde anvendelse fra den 31. december 2024 og stige til 1 % fra den 30. juni 2025.

II. Gensidighed

3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den italienske foranstaltning ved at anvende den på bankernes krediteksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer, der er beliggende i Italien. Foranstaltningen kan modsvares ved hjælp af følgende anvendelsesområde i COREP-indberetningen: Geografisk opdeling af eksponeringer efter låntagerens hjemsted, summen af eksponeringerne mod italienske residenter i række 170, kolonne 90 i COREP-tabel C 09.01 og række 150, kolonne 125, i COREP-tabel C 09.02.

4. Efter anmodning fra Banca d'Italia anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den italienske foranstaltning ved at anvende den på et individuelt og konsolideret grundlag.

5. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Dette kan omfatte vedtagelse af de tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU.

6. Det anbefales, at de relevante myndigheder sikrer, at:

a) en gensidig foranstaltning med en sats på 0,5 % finder anvendelse og overholdes fra 31. december 2024 indtil 29. juni 2025:

b) en gensidig foranstaltning med en sats på 1 % finder anvendelse og overholdes fra 30. juni 2025.

III. Væsentlighedstærskel

7. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel baseret på eksponeringer beliggende i Italien. De relevante myndigheder, der træffer modsvarende foranstaltninger, kan undtage kreditinstitutter fra kravet om systemisk buffer, så længe deres relevante eksponeringer ikke overstiger en væsentlighedstærskel på 25 mia. EUR, hvilket svarer til ca. 1 % af alle kreditrisikoeksponeringer og modpartskreditrisikoeksponeringer i Italien. For at identificere de relevante eksponeringer, der bør medtages i beregningen af eksponeringer, der vurderes i forhold til væsentlighedstærsklen, bør de relevante myndigheder som minimum tage hensyn til følgende eksponeringer i forbindelse med COREP-indberetningen: Geografisk opdeling af eksponeringer efter låntagerens hjemsted, summen af eksponeringer mod italienske residenter i række 170, kolonne 10 i COREP-tabel C09.01 og række 150, kolonne 10, i COREP-tabel C09.02.

8. Alle eksponeringer, der besiddes gennem filialer og direkte grænseoverskridende långivning og gennem datterselskaber, bør medtages i beregningen af eksponeringer, der vurderes i forhold til væsentlighedstærsklen.

9. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 25 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel. Vedfastsættelsen af en væsentlighedstærskel bør de relevante myndigheder tage hensyn til den enkelte udbyders eksponering for den identificerede makroprudentielle risiko i Italien og vurdere, om den kan betragtes som ikke-væsentlig.

10. Findes der ingen godkendte kreditinstitutter i medlemsstaterne, der har væsentlige eksponeringer i Italien, kan de relevante myndigheder i de omhandlede medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den italienske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den italienske foranstaltning, hvis et kreditinstitut overskrider den henstillede væsentlighedstærskel.«